

[Arbejdsministeren.]

Jeg kan altså også svare positivt på det spørgsmål, som hr. Ingomar Petersen rejste, at der tages hensyn til de lokale beskæftigelsesforhold ved administrationen af denne lovgivning.

Hr. Ingomar Petersen sagde videre, at man må sikre, at projekterne hurtigt kan komme i gang — jeg forstår, inden for de områder, hvor der er et særligt behov for det — og jeg vil gerne sige, at man har med megen omhu udsøgt projekter, som dels var meget arbejdskraftkrævende, lønkvotaen er omkring 60 pct., dels ud fra hensynet til, at det var arbejder, som meget hurtigt kunne gå i gang. Man har videre, som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, peget på, at projektets totale varighed ikke må gå ud over næste finansår og ikke give anledning til større offentlige udgifter på længere sigt, altså driftsudgifter, eller hvad der måtte følge med. Det er der altså i høj grad taget hensyn til.

Må jeg bare sige til hr. Wilhjelm, at det er oplyst allerede i bemærkningerne til forslaget, at den liste over de arbejder, som det drejer sig om, ikke kunne være udtømmende. Forholdet er det, at for en række af disse posters vedkommende — det gælder bl. a. de almindelige beskæftigelsesarbejder — sker bevillingerne efter ansøgning. Vi ved, der ligger ønske om at få så og så mange arbejder sat i gang. Også her er det sådan, at vi i høj grad vil tage beskæftigelsesmæssige hensyn, altså tage de lokale hensyn, som der måtte være tale om de enkelte steder i landet.

Jeg tror altså, det vil få en væsentlig betydning, og jeg tror ikke på det, som nogle har givet udtryk for, at der vil blive tale om et for stærkt pres på dette område. Det er mange hundrede små mindre arbejder, det drejer sig om her.

Jeg takker for tilslutningen.

Finansministeren (Heinesen):

Hr. Svend Andersen (Rosk.a.) rejste nogle bevillingsretlige spørgsmål og gjorde det på en sådan måde, at jeg bliver nødt til at svare en lille smule udførligt.

De udgiftsmæssige virkninger af den lovgivning, der gennemføres efter vedtagelsen af finansloven, kan af gode grunde ikke udmøntes i konkrete bevillingsforslag på

finansloven for det pågældende år, og det er også forudset i selve finansloven. I § 31 fastslås det, at sådanne udgifter kan afholdes, såfremt deres størrelse eller beregningsgrundlag er anført i loven eller på anden måde oplyst over for folketinget i forbindelse med lovforslagets fremsættelse eller behandling, og sådanne udgifter skal ifølge bestemmelsen optages på tillægsbevillingslovforslaget for de pågældende finansår. I dette tilfælde er der givet en fordeling af udgifterne på projekter og ministerier, som er foreløbig, og den del af udgifterne, der falder i 1975-76, vil blive opført på tillægsbevillingslovforslaget for 1975-76, mens resten vil blive optaget på de følgende års bevillingslove.

Nødvendigheden af, at der sker en hurtig indsats, og af, at den rettes imod de rette geografiske områder, har ført til, at regeringen har valgt at samle disse forslag i én lov og at søge hjemmel for arbejdsministeren til at koordinere indsatsen.

For så vidt angår forholdet til finansudvalget, skal jeg gøre det helt klart ved at sige, at vi betragter det som en selvfølge, at den af arbejdsministeren netop omtalte reviderede oversigt, som vil blive til på grundlag af en detaljeret gennemgang af projekterne, vil blive forelagt for finansudvalget og dér på normal måde blive behandlet i overensstemmelse med gældende regler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til forbedring m. v. af beboelsesejendomme.

(Lovforslag nr. 250. Fremsat 8/9 75. Første behandling 8/9 75. Betænkning 10/9 75).